

Derech Mitzvosecha – Mitzvas Viduy u'Teshuvah

Chassidic Discourse on Repentance

With Rabbi Shais Taub

Lesson 11

לט

וידוי ותשובה

והיינו עיי' העוגן שמלובש ברכzon והנה בחו' עתיק יומין הוא בחו' תענגה העליון שעשוע המליך בעצמו והוא בחו' תחתונה שבמאנציל שאינו עדין ערש להתחנות נאצלים וזה פ"ז עתיק ל' המעריך הרוים (אוב פ' ח) שנעתק ונבדל מיטמי' עילאי' דאציז' שם מקור העולמות כמי' ששת ימים עשה היה את השמיים כר' (ספוח כ י"א) אך מ"ט מתלבש ממנה הארץ בבה' א"א להיות מתענג ורואה בהתחנות עלמין דכ"ע והוא הנק' שרש הנאצלים. זהו פ"ז שני במלת עתיק מל' מעריך מספר לשפר שהוא בחו' המשבת דבר מה ואינו בחו' מ"ה ובין דע"י פנימי' וחיצונית שבו והנה מא"א נמשכים אח"כ או"א ואח"כ ז"ג וכיו' ונודע ומברא ג'כ' שעיקר עסוק המזונות שהם רם"ח איברים דמלכא ז"א הינו להמשיך הארץ א"ס עיי' הכתיר בז"א וע"י העון מסתלק אותו האור מאותו האבר וגם נמשך מן האבר יינקה לחיצונים בסוד נוקב שם הו' במשיל ולזאת התקין הוא עיי' המשבת אור מב' פרצופי הכתיר הילך דהינו טפרצוף עיי' שהוא בחו' תחתונה שבמאנציל והארתו היא בבה' מקיף וטוכב על האציז' והמקיף מסמא עני החיצונים ולא יצליח לקבל עוד יניקה עכ"פ דרך הפגם חז'י והמשבת מכה' פרצוף א"א שרש הנאצלים וע"ז יתملאו הפגמים וההסרונות שנעשה בפנימי' הספי' וכמו נחר שחרב ויבש שחופרים בעומק כדי להמשיך בו ממש מים ז"ס אונכי אונכי ב"פ הם ב' פרצופי הכתיר וע"ז יהי מוחה פשוך ב' ו' ז' ועשה עיי' התשובה והחריטה לבב כי תשובה פירשו בזוהר תשומ'ה, והנה אות ה' יש בה מילוי י"ד כהה ה' ז' ופי' תשוב ה' עם מלוי י"ד שבה הינו בחו' בינה שבנפש להתבונן בגדרת ה' ותפארתו ולהליד מזה עזקה וחורתה לבב על מעשייה הראשוניים ולהיותם כל חפציו וישיעו להתקרב אל ה' והוזד' שבמילוי ה' הוא בחו' חכמה תעלומות לב' מקרב ולב עמוק והם ב' יסודות דאר'א וידוע דאו"א הם מכה' מ"ה ובין ושרשם מ"ה ובין דע' עד מ"ה ובין דא"ק וע"ז מעורירות בחו' המתגלה אונכי אונכי הניל מ"ה ובין דע' לתקן כל הפגמים כמשנת' וו'ס הפסוק כי המזווה הזאת אשר אונכי מזון היום (דברים ל' י"א) היא מצוה התשובה שהיא מכה' אונכי בבה' כתיר משא"ב שאורי המזונות נק' מצות הו' שהם בבה' ז"א כניל לא נפלאת היא ממך ולא רוחקת היא ממך דיקא כי באמת בחו' עיי' הוא פלא העליון שהוא נעלם ומכוסה לגמרי ולא ATIידע כי הוא המקיף כניל ובבה' א"א הוא רוחק מהציז' כמי' אמרתי אתהם והיא רוחקה ממני שהוא למала מההשגה וכן נק' עיי' דברים בחו' מקרים וא"א נק' מעבר לים החכמת ולפי שהמשבת אורות אלו נזכרים במצות התשובה בנויל והוא דבר הקשה מאד לכ准确性 להמשיך אורות אלו המופלאים ורוחקים גם מעולם האצילים להו אמר לא נפלאת ממך דיקא כי האדם רשוש גבורה מאד ועלה מכה' אם שהוא הכל הקדום הבולל כל ההשתלשות בהשוואה או נק' רעווא דכל רעוין וכלל גם בחו' עיי' וא"א עם כללות אב"ע כא' כמי' בטה' (ע' במצות מילה ח'ב (פ"ג)) עיכ' יכול להמשיכם בנטול ולכך ניתנו לאדם גיב' תרייג' בצעתיהם בוה' שונות כמו אטרוג ולולב המשכת בחו' זו ושבת בחו' זו וכן בשבת גווא סעודת ליל שבת הקל תפוחין ושורית עתיקא כו' ומלאך א' אין עשרה שתי שליחות לפי שהוא בחו' פרטית אבל האדם שרששו מואר כליל הניל כמי' בו נשאה אדם ל' רבים להוות בו מכל ההשתלשות עיך' ניתנו לו כל המזונות ועיכ' אמר לא נפלאת ממך כי לא בגין הרי קרוב הדבר מאד להמשיכם ודיל:

ו ובזה יוכו פ' ברכת סלח לנו אבינו כי הטאנו כו' לדלאורה כי זה אינו מובן דמשמע כאילו הוא נתינה טעם למזה יסלח לו מפני שחתא זהה פלאי והויליל אשר הטאנו, אך העניין דקי עמי' בברכה הסמוכה לה לפניה החזרנו

ויזוי ותשובה

78

בתשובה שלימה לפניו ואוי מבקש עוד סלח לנו הוא עניין המחייב ועונייה היא החזרת הרצון שנסתלק ע"י העונות כי הנה המצות הם רצון العليון וכשהוטה אווי מסתלק הרצון פמן וזהו הנק' תרעומות שפירשו סילוק הרצון שאינו מרוצה עוד לפני הגם שאינו עוזה לו מעשה כלל רק שמסתלק רצונו ממנו ואיך' המחייב היא החזרת הרצון, ואמנם בה' רצון זה אינו אותו הרצון שהיה תחלה מאחר שהוא נסתלק למה עתה יחוור אלא מבחי' רעווא דריעוין מקור הרצונות שממנו נמשך השרתת הרצון מחדש ואיך' הוא יותר נעלם מן הרצון שנסתלק וזה סלח לנו אבינו פ' מהלך כלומר גלה לנו רצונך מחדש והיינו מבחי' רעווא דריעוין הנק' רצון العليון כי יש גם רצון אחר שלמטה מזה והוא שבמצאות, וכ"כ למה כי חטאנו ונסתלק ממנו רצון שה' נמשך ע"י המצות ומאהר שעשינו תשובה במש' והחוירנו בתשובה בו' איך' צידן לגלוות לנו רצונו العليון כיה שז'ס הסליחה, וזה שארזיל ודונוח נעשן לו כוביות (ז'ס פ' ב') ואיך' כל שיש לו ודונות יותר הרי וכיויתו מרווחים מאחר שעיל כל ודון ציל המשחת רצון العليון להיות מחייב והוא בחיי' זכויות אחרים שלא כשל הצדיקים שזכויותיהם הם רק המשחת הרצון שבמציאות ולבן במקום שכעת עומדים צ"ג איןין יכולם לעמוד (נברות ל'ד ב') ובן כתיב שלום לרוחך שנעשה קרוב ברישא והדר לקרוב כדורי'ל (ברחות ל'ד ב' ע"ש) ויבן צ"ז עפ"י הקבלה כי הzdונות הם ממה שנפל מבחי' אלה המלכים למטה מטה ונתחוו מזה קליפות הטמאות (שאן להם בירור ע"פ מזות התורה ובן הרחיק התורה לא תאכל חלב ודם וכיויא) ולבן בשטעלים ע"י התשובה הוא מאי נעלת יותר ממעשה המצות של הצדיקים (שבירורים מקליטת נוגה כי כל מה שנפל למטה ביזור שרשו גבוה ביזור) ולבן ארזיל ע"פ ארפוא משובחים (הושע ז' ה') שהתשובה מכיה רפואה לעולם (ז'ס פ' א) כי עניין הרפואה שטפה או' מסמני רפואה יש בה כה רב לחוק הגוף יותר מהרבה יין ושמן עד'ם וא"א לגוף לקבל ולהחזיק כ"כ מזונות בתוכו משא"כ בסממנים שפועל בזאת בטפה א' וזה ישלה דברו וירפאים (תל'ם ק"ז כ) שהם צירופי אותיות ודבר ה' שנשלחו ברפואות סארס'ה פריל'ע וכיוצא להווים וע"י שהאדם מקבל מהם הוא נרפא מזה הדבר ה' שכמו רב יותר מאותו שבמונות, וכן הוא עניין התשובה שהתחפהות ודונות של הבעת נעלת יותר ממעשה המצות של הצדיקים כי לפי שהם למטה ביזור וזה הוראה על היהת רשום בתהו למעלת יוצר ולבן גורם התגלות רצון العليון מבחי' רעווא דריעוין ואו ממלא כל הפגמים ביתרונו אור (וכמשיל פ' ב' בעניין אני' אני' מוחה פשעך שהוא המשחת בחיי' ע"י וא"א והיינו ע"י שנמשך לשם ג'ב' מבחי' א'ק שהוא בתר הבליל רעווא דריעוין ושם שרש האדם וכמ"ש ג'ב' במש' ע"פ ויכתוב משה את מוצאיםיהם למשיעיהם בו' (במדבר לא ב':)

ז) ואחרי שנית' הייש עניין התשובה מה היא ומעלתה הנפלאה, יובן עוד טוב טעם لماذا שאין החשובה מועלת אלא בעוה'ן' דוקא (ז'ס פ' ב') שהמקדש את האשה ע"מ שהוא צ"ג ונמצא רשות גמור מקודשת שם הרהר תשובה בלבד וכמפוריסם בוגמ' יש קונה עולמו בשעה אחת (עז' ז' א) משא"ב בעוה'ב שכשנת אדם ועשה חפשי מן המצות (שבת ל' א) וכמ"ש ג'ב' בזוהר פ' קrho דקע"ח ע"א ע"פ כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשallow בו' (פ' הל' ט' ז') ולא יימא ב"נ בשעתה דאתינה לההוא עלמא כדי' אטיבע מון מלכא רחמי ואיתוב קמ' אלא כי אין מעשה בו' אלא ישתדל בהאי עלאה בר' דהא לבתר כד יתבניש מהאי עלמא לאתדרנא בדינא תקיטה בדינא דגיהנם לית תמן עיטה וחכמה וטכלתנו לאשתובא מן דין, ור"ל שאחר המות בעוה'ב אין תשובה מועלת ולא כלום למי שי' רשות אלא